

Alergije

pukovnik doc. dr sc. med. Janko Pejović, mr Vesna Subota
Institut za medicinsku biohemiju VMA

Alergije su najčešći poremećaji imunog sistema. Procenjeno je da pogađaju 20 posto stanovništva i da je stopa incidencije alergija u stalnom porastu. Alergija je reakcija rane preosetljivosti koja se javlja kod nekih osoba pri ponovnom susretu sa određenim stranim antigenom (alergenom).

Uzroci porasta alergijskih oboljenja nisu precizno utvrđeni, ali se smatra da je u pitanju povećana izloženost spoljašnjim alergenima u kombinaciji sa smanjenom stimulacijom imunog sistema, izazvanom faktorima sredine i nasleđa. Ukoliko jedan roditelj ima alergiju, mogućnost da i dete ima sklonost ka alergijskim manifestacijama je oko 35 posto, a ako obe roditelje imaju alergiju, mogućnost da i dete ima alergijsku konstituciju raste i do 80 posto. Alergije su hronične bolesti i utiču na kvalitet života i radnu sposobnost.

Rana preosetljivost nastaje kao posledica aktivacije TH2 ćelija u odgovoru na proteinske antigene ili hemijske supstance koje se vezuju za proteine (alergene). Dva citokina koje sekretuju TH2 ćelije (IL-4 i IL-13) stimulišu B-limfice specifične za strane antigene da pređu u ćelije koje stvaraju antitela IgE klase. IgE antitela stvorena u odgovoru na alergen vezuju se za receptore koji su eksprimirani na mastocitima. Ovaj proces oblaganja mastocita IgE antitelima naziva se „sensibilizacija“, zato što oblaganje mastocita IgE antitelima specifičnim za antigen čini mastocite osjetljivim na aktivaciju pri sledećem kontaktu sa tim antigenom. Ponovni kontakt sa istim alergenom dovodi do aktivacije mastocita i oslobađanja njihovih medijatora usled vezivanja alergena za dva ili više molekula IgE antitela na mastocitu. Najvažniji medijatori mastocita su vazoaktivni amini, proteaze, prostaglandini, leukotrieni i citokini. Histamin izaziva dilataciju, povećanu propustljivost malih krvnih sudova i stimuliše prolaznu kontrakciju glatkih mišića. Proteaze oštećuju okolno tkivo, prostaglandini dovode do vazodilatacije a leukotrieni stimulišu produženu kontrakciju glatkih mišića. Citokini stimulišu mobilizaciju eozinofila, neutrofila i TH2 ćelija. Eozinofili i neutrophi oslobađaju proteaze koje dovode do oštećenja tkiva, dok TH2 ćelije mogu da pogoršaju reakciju stvaranjem još više citokina (reakcija kasne faze). Ovi medijatori mastocita su odgovorni za akutnu reakciju krvnih sudova, glatke muskulature i zapaljenje koji su glavna obeležja rane preosetljivosti. Eozinofili su najznačajnija komponenta mnogih alergijskih reakcija i važan su uzrok oštećenja tkiva u ovim reakcijama.

U uobičajene alergene spadaju: proteini polena korova, trave, drveća, određena hrana, lekovi, dlake životinja, grinje, otrovi insekata, buđ, kućna prašina itd.

Uobičajeni tipovi reakcija rane preosetljivosti su: polenska groznica, alergije na hranu, bronhijalna astma i anafilaksija.

Kliničke i patološke karakteristike reakcija rane preosetljivosti međusobno se razlikuju. Neke blage reakcije, kao što su rinitis i sinuzitis, koje su česte u polenskoj kijavici, reakcije su na udahнуте alergene kao što su proteini polena. Kod alergija na hranu, прогутани alergeni pokreću degranulaciju mastocita i oslobađanje histamina, što izaziva pojačanu peristaltiku. Bronhijalna

astma je oblik respiratorne alergije u kojoj udahnuti alergeni stimulišu bronhijalne mastocite da oslobađaju medijatore, uključujući leukotrijene koji izazivaju ponavljanje epizoda bronhokontrikcije i opstrukcije disajnih puteva. Najteži oblik rane preosetljivosti je anafilaksija. Ova reakcija izazvana je masovnom degranulacijom mastocita, u odgovoru na sistemsko prisustvo antigena, i ugrožava život usled naglog pada krvnog pritiska i opstrukcije disajnih puteva.

Terapija reakcija rane preosetljivosti usmerena je na inhibiciju degranulacije mastocita, antagonizovanje efekata mastocitnih medijatora i smanjenje zapaljenja. Često korišćeni lekovi uključuju antihistaminike za polensku kijavicu, lekove koji dovode do relaksacije glatkih mišića bronhija u astmi, adrenalin u anafilaksiji i kortikosteroide za inhibiciju zapaljenja.

Za pravilno postavljanje dijagnoze kod pacijenata sa sumnjom na alergiju neophodno je:

- 1) Izvršiti lekarski pregled, uzeti specifičnu istoriju alergije (tip, vreme i lokacija pojave simptoma, uticaj sredine, faktori ishrane, da li je pojava simptoma povezana sa vežbanjem) i porodičnu istoriju alergije (genetske predispozicije)
- 2) In vivo kliničko testiranje
 - a) Kožne probe (Prick testovi, atopijski flaster testovi, epikutani testovi)
 - b) Testovi izlaganja (oralna provokacija / testovi sa hranom)
- 3) In vitro laboratorijsko testiranje

U alergološkoj laboratoriji Instituta za medicinsku biohemiju VMA koristi se najnovija generacija visoko osjetljivih i specifičnih imunoloških testova za određivanje koncentracija alergen-specifičnih antitela (i drugih markera alergijske reakcije) metodom hemiluminescencije iz uzorka krvi. Na taj način je po prvi put obezbeđena platforma za ranu dijagnozu, prognozu i praćenje efekata terapije alergije.

U našoj laboratoriji se rade in vitro određivanja:

- alergen specifičnog IgE u humanom serumu, kao pomoć u kliničkoj dijagnostici IgE uzrokovanih alergijskih poremećaja
- ukupnog IgE (IgE u pupčanoj vrpcu)
- specifičnog IgG (egzogeni alergijski alveolitis – Farmer's Lung Disease / Bird Breeders Disease)
- specifičnog IgG4 (za praćenje imunoterapije)
- eozinofilni katjonski protein (ESR)

U mogućnosti smo da odredimo koncentracije alergen-specifičnih antitela (IgE i IgG) za široki spektar pojedinačnih alergena kao i za grupe alergena:

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ ВОЈНОМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЈА

Црнотравска 17, Београд
тел: +381 11 266 00 27
факс: +381 11 266 00 27
vma@mod.gov.rs
www.vma.mod.gov.rs

Група	Алерген	Група	Алерген
DP1	D1 Dermatophagoides pteronyssinus D2 Dermatophagoides farinae D3 Dermatphagoides microceras D71 Lepidoglyphus destructor D72 Tyrophagus putrescentiae D73 Glycyphagus domesticus D74 Euroglyphus maynei D201 Blomia tropicalis	FP2	F3 Codfish - bakalar F24 Shrimp - rak F37 Blue mussel - skoijka F40 Tuna - tuna F41 Salmon - losos
HP1	D1 Dermatophagoides pteronyssinus D2 Dermatophagoides farinae H1 House Dust - greer-grinje I6 Cockroach - bubasvaba	FP5	F1 Egg White - belance F2 Milk - mleko F3 Codfish - bakalar F4 Wheat - psenica F13 Peanut - kikiriki F14 Soybean - soja
WP1	W1 Common Ragweed - ambrozija W6 Mugwort-pelen W9 English Plantain - bokvica W10 Lamb's Quarters W11 Russian Thistle	FP6	F4 Wheat - psenica F9 Rice - pirinac F10 Sesame Seed - susam F11 Buckwheat - heljda F14 Soybean - soja
MP1	M1 Penicillium notatum M2 Cladosporium Herbarum M3 Aspergillus fumigatus M5 Candida albicans M6 Alternaria tenuis	FP73	F26 Pork - svinetina F27 Beef - govedina F83 Chicken Meat - piletina F88 Lamb - jagnjetina
GP2	G2 Bermuda Grass - pirevina G5 Perennial Rye Grass G6 Timothy Grass - popino prase G8 June Grass (Kentucky Blue) G10 Johnson Grass G17 Bahia Grass	IP1	G3 Orchard Grass G6 Timothy Grass - popino prase T17 Japanese Cedar - japanski kedar W1 Common Ragweed - ambrozija W6 Mugwort-pelen
EP1	E1 Cat Dander - Epithelium-macka E3 Horse Dander-konjska dlaka E4 Cow Dander-kravljia dlaka E5 Dog Dander-pasja dlaka	IP7	D1 Dermatophagoides pteronyssinus E1 Cat Dander Epithelium-macka E3 Horse Dander-konjska dlaka E5 Dog Dander-pasja dlaka E82 Rabbit Epithelium-zecja dlaka
EP70	E6 Guinea Pig Epithelium-prase E82 Rabbit Epithelium-zec E84 Hamster Epithelium-hrcak E87 Rat-pacov E88 Mouse-mis	IP8	D1 Dermatophagoides pteronyssinus E1 Cat Dander Epithelium E5 Dog Dander-psca dlaka G6 Timothy Grass - popino prase G12 Cultivated Rye Grass M2 Cladosporium Herbarum T3 Birch - breza W6 Mugwort-pelen
FP1	F13 Peanut - kikiriki F17 Hazelnut - lesnik F18 Brazil Nut - brazilski orah F20 Almond - badem F36 Coconut - kokos		

Група	Алерген	Појединачни алергени
FP51	F25 Tomato - paradajz F31 Carrot - sargarepa F35 Potato - krompir F47 Garlic - beli luk F89 Mustard - senf	C1 Penicillloyl G C2 Penicillloyl V C203 Ampicillin C204 Amoxicillin F1 Egg White - belance F2 Milk - mleko F4 Wheat - psenica F40 Tuna - tunjevina F95 Peach - breskva I1 Honey Bee Venom - pcela I6 Cockroach - bubasvaba I75 European Hornet - strslijen G2 Bermuda Grass - pirevina G6 Timothy Grass - popino prase D1 Dermatophagoides pteronyssinus H1 Hous Dust (Greer) - kučna prasina O1 Cotton - pamuk W1 Common Ragweed - ambrozija M6 Alternaria tenuis - budj
TP1	T1 Maple - javor T3 Birch - breza T7 Oak - hrast T8 Elm - brest T10 Walnut - orah	
TP5	T2 Alder - jela T4 Hazelnut - leska T8 Elm - brest T12 Willow - vrba T14 Cottonwood - pamuk	
TP6	T1 Maple - javor T3 Birch - breza T5 Beech - bukva T7 Oak - hrast T10 Walnut - orah	

Kliničke indikacije za određivanje ukupnog IgE-a:

- da se predviđi atopijska predispozicija
- za razlikovanje atopijskih od neatopijskih bolesti, kao što je alergija i netolerancija
- mastocit
- za potvrdu nekih parazitoza
- za dijagnozu nekih imunih poremećaja (hiper-IgE sindrom, defekti T-limfocita)

Kliničke indikacije za određivanje specifičnog IgE-a:

- da se upotpuni klinička dijagnoza
- da se dokažu kliničke sumnje
- testovi na rizične alergene
- kod novorođenčadi i male dece
- kada kožni testovi nisu mogući (atopijski dermatitis)
- kod pacijenata na antialergijskim lekovima
- u toku primene imunoterapije ili provokacije

Kliničke indikacije za određivanje specifičnog IgG-a:

- koristi se kao marker izlaganja
- u slučaju reakcija preosetljivosti tip III – posredovane imunokompleksima (*Farmer's Lung Disease / Bird Breeders Disease*)
- kao marker napredovanja bolesti kod alergijske bronho-pulmonarne mukoze (ABPM) i aspergiloze (AVRA)
- za praćenje vakcinacije prilikom imunoterapije

Kliničke indikacije za određivanje specifičnog IgG4-a:

- koristi se kao marker izlaganja
- kao alternativni marker praćenja napretka IgG posredovanih bolesti
- za praćenje vakcinacije prilikom imunoterapije

Praćenje imunoterapije specifični IgG/specifični IgG4:

- markeri izlaganja za pojedine alergene
- nivoi IgG i IgG4 rastu u toku imunoterapije i na taj način se koriste za praćenje prilikom vakcinacije
- prepostavlja se da IgG4 antitela imaju protektivnu ulogu jer kompetitivno blokiraju celularni imuni odgovor

Kliničke indikacije za određivanje specifičnog ESR-a:

- ESR - eozinofilni katjonski protein
- marker aktivacije eozinofila
- za praćenje inflamacije kod astmatičara
- za vođenje antiinflamatorne terapije kod astme (kortikosteroidi, sporedni efekti)
- za praćenje komplijanse pacijenata na terapiju